



LIBOR MUSIL



V sledge hokeji sedí hráči na speciálních saních s brýty



Česká paralympijská výprava v roce 2018

Paralympionici by měli mít víc peněz

Sám patřil k aktivním sportovcům, ale teď se na sport dívá tak trochu z druhé strany. Jako lékař doprovázel v březnu český tým na paralympiádu do Pchjongčangu. Právě tam si uvědomil, jak odlišné podmínky mají čeští a zahraniční paralympionici. A moc by si přál, aby se to změnilo. **TEXT IVANA MATYÁŠOVÁ**

Jak jste se dostal k paralympionikům? Tak trochu jako slepý k houslím. Asi před čtyřmi roky mě oslovil trenér sledge hokeje Jiří Bříza, který právě sháněl nové členy do svého týmu. Věděl, že pracuji na poměrně velké rehabilitační klinice, kde míváme i amputaře, pro které je tenhle sport vhodný. Požádal mě, jestli bych nechtěl dělat jeho sportovcům lékaře. **Čím se vlastně sledge hokej liší od běžného hokeje?** Hokejisté nebruslí na normálních bruslích, ale sedí ve sledgi, takových speciálních saních z plastu. Ty jsou posazené na dvou poměrně

blízko u sebe umístěných břitech. Pohybovat se tímto způsobem na ledě je velmi náročné na udržení rovnováhy. Pravidla hry se přitom jen minimálně liší od těch klasických, hokejových. **Hrají jen muži, anebo i ženy?** Ženský sledge hokej se právě teď začíná rozvíjet. Žádná evropská země ale zatím nemá samostatný tým hokejistek. V současnosti se proto uvažuje o tom, vytvořit mužstvo, ve kterém by byly sportovkyně z různých evropských zemí. Více jsou ale ženy zastoupené v dalších paralympijských disciplínách, jako je atletika, běh, plavání, lyžování nebo cyklistika.